

Iks ging weer eens pleiten

Leo van Osch

Het was een winderige natte vrijdag geweest en X was tegen drie uur 's middags al in gedachten bij het weekend toen zijn secretaresse een cliënt doorverbond die informeerde of X was geverseerd in het ondernemingsrecht. Een probleem met een moedermaatschappij, zo bleek, en of hij direct kon komen.

'Maar eens kijken wat het geeft', had X gedacht en had zich gewapend met Boek 2 op pad begeven naar een net buiten de stad gelegen industrieterrein. Zijn entree met hoed moest hij door de wind gedwongen achterwege laten. De ontvangst was allerhartelijkst met koffie en halveliterflesjes water, de laatste hype onder tienermeisjes, die de godganse dag met zo'n flesje liepen te zeulen. Het managementteam van vier man sterk nam plaats; de directeur schoof een visitekaartje over de tafel en X pareerde die opening door met een routineus gebaar zijn kaartje uit zijn binnenzak te toveren, een kaartje waar hij trouwens, al op weg, wel voor terug had moeten rijden.

De directeur stak van wal en binnen vijf minuten duizelde het hem: een Amerikaanse moeder met daaronder drie Inc.'s, die weer vennoot waren van een Nederlandse cv waaronder weer een bv hing en een schuldpositie van 15 miljoen – dollar werd er nog aan toegevoegd, maar ook in guldens was het bij X al gaan prikken onder de oksels. Dit was niet zijn *cup of tea* en het was nu slechts zaak om zonder kleerscheuren zo snel mogelijk een einde te maken aan de bespreking.

Of X wist wat er diende te gebeuren nu de Amerikaanse moeder in een chapter-11-situatie verzeild was geraakt. X had een vaag vermoeden dat chapter 11 geen keurmerk was voor solvabiliteit, maar gaf maar meteen toe dat hij nog 'niet was toegekomen aan dat hoofdstuk 11'. Je moest je nooit, nu ja, zelden dan, wijzer voordoen dan je was.

Of X ervaring had met dit soort zaken, werd gevraagd. X nam een slokje van zijn water voordat hij, zorgvuldig de licht gespannen hoofden van de managers aankijkend, meedeelde dat dat niet het geval was. X vermoedde dat hij met een weekend blokken wel iets zinnigs zou kunnen zeggen, maar het managementteam leek hem die tijd op het eerste gezicht niet te gunnen. 'Ik geloof niet dat ik de juiste man ben', zo vond X. Hij noemde de naam van confrère B, waarop de directeur in managersjargon aangaf dat hij, als

hij, X, er geen bezwaar tegen had, meteen wilde 'doorschakelen' naar diens confrère. Een lid van het MT haalde uit een hoek van de kamer telefoonboek en Gouden Gids en reikte de directeur de telefoon aan.

X achtte het tijd om te vertrekken. Snel en efficiënt werd hij uitgeleide gedaan. Hij dacht er nog net op tijd aan om zijn overjas mee te grissen, voordat die ook onder dat vermaleddigde hoofdstuk 11 zou vallen. Daar werd wat boerenkiespijnerig om gelachen, merkte X.

Buiten haalde hij opgelucht adem en liet de tot stormkracht aangewakkerde wind om zijn hoofd spelen: het weekend kon nu echt beginnen. n

